

คู่มือจรรยาบรรณและจริยธรรม
บุคลากรสถาบันเทคโนโลยีสุโขทัย

จัดทำโดย

ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

สถาบันเทคโนโลยีสุโขทัย

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

คำนำ

เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มีจริยธรรมและจรรยาบรรณการทำงาน จึงกำหนดแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ ของบุคลากรสถาบันฯ ให้มีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบกับข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพที่บุคลากรของสถาบันฯ พึงปฏิบัติ

ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

สารบัญ

	หน้า
คำนิยาม.....	๑
ประกาศสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	
เรื่องจรรยาบรรณและจรรยาธรรมของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน.....	๒
วินัยและการรักษาวินัย.....	๗
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์.....	๘
ภาคผนวก.....	๙

คำนิยาม

จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรพึงปฏิบัติเพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง ในฐานะบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

จริยธรรม หมายถึง การปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ตลอดจนดำรงตนให้รู้ผิดชอบชั่วดี ในกระทำความดี ละเว้นความชั่ว

สถาบัน หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

บุคลากร หมายถึง นายกสภาสถาบันฯ กรรมการ อนุกรรมการ ผู้บริหาร ชำราชการ พนักงานสถาบัน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

ประกาศสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

เรื่อง จรรยาบรรณและจริยธรรมของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหลัก โดยมุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเข้ามาศึกษาต่อเฉพาะทางในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษามุ่งเพาะบัณฑิตทั้งด้านวิชาการและทางด้านจรรยาบรรณและจริยธรรม

เพื่อให้บุคลากรยึดถือสำหรับปฏิบัติงาน สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มีปณิธานเพื่อสร้างและส่งเสริมจรรยาบรรณและจริยธรรมที่พึงประสงค์ ให้บุคลากร รักษาซึ่งเกียรติคุณ ชื่อเสียง การปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ตลอดจนดำรงตนให้รู้ผิดชอบชั่วดี ในกระทำความดี ละเว้นความชั่ว ดังต่อไปนี้

ข้อ	ข้อกำหนด	แนวปฏิบัติ
๑.	จรรยาบรรณและจริยธรรมต่อตนเอง	<p>๑.๑ เป็นผู้ที่มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสม</p> <p>๑.๒ เป็นผู้ที่ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามวิชาชีพนั้น</p> <p>๑.๓ เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๔ เป็นผู้ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น</p> <p>๑.๕ เป็นผู้ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้อื่น ในการปฏิบัติหน้าที่และไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ</p> <p>๑.๖ เป็นผู้ยึดมั่น ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>๑.๗ เป็นผู้แสดงออกถึงความภาคภูมิใจในชาติ รักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ</p>

๒.	จรรยาบรรณและจริยธรรมต่อหน่วยงาน	<p>๒.๑ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ</p> <p>๒.๒ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็วขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึง ประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ</p> <p>๒.๓ เป็นผู้ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการ ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่</p> <p>๒.๔ เป็นผู้ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่าง ประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยง วิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง</p> <p>๒.๕ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต พึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลัก วิชาการอย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้องตามกฎหมายและ ตามทำนองคลองธรรม</p>
๓.	จรรยาบรรณและจริยธรรมต่อ ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน	<p>๓.๑ เป็นผู้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความ ร่วมมือกับผู้บังคับบัญชาทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน</p> <p>๓.๒ ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้ บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ และ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจน บริหารด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลอง ธรรม</p> <p>๓.๓ ข้าราชการพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับ บรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ ส่วนรวม</p> <p>๓.๔ เป็นผู้ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วย ความสุภาพมีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี</p>
๔.	จรรยาบรรณและจริยธรรม ต่อผู้มาติดต่องานและสังคม	<p>๔.๑ เป็นผู้ให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลัง ความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้ กิริยาวาจาสื่อสุภาพอ่อนโยน</p> <p>๔.๒ เป็นผู้ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของบุคคลทั่วไป</p> <p>๔.๓ เป็นผู้ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มา ติดต่องาน</p> <p>๔.๔ เป็นผู้รักษาเกียรติภูมิของสถาบัน โดยไม่กระทำการใดอัน ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ของสถาบัน</p>

๕	จรรยาบรรณและจริยธรรมต่อศิษย์	<p>๕.๑ เป็นผู้อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา</p> <p>๕.๒ เป็นผู้อบรมสั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้แก่วิद्यาลูกศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความรัก ความเมตตา กรุณาต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค</p> <p>๕.๓ เป็นผู้ปลูกฝังให้ศิษย์มีวินัย ค่านิยมและทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ</p> <p>๕.๔ เป็นผู้ไม่กระทำตนเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์</p> <p>๕.๕ เป็นผู้ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ</p>
๖.	การประพฤติผิดจรรยาบรรณและจริยธรรม	<p>๖.๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณและจริยธรรมเป็นความผิดวินัย</p> <p>๖.๒ การแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างผู้อื่น หรือศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่และการกระทำใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยมิชอบเป็นความผิดวินัยร้ายแรง</p> <p>๖.๓ ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและจริยธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาทำการตักเตือน ทำทัณฑ์บน หรือดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณีกับบุคลากรผู้นั้น ตามกฎหมายที่ราชการกำหนด</p> <p>๖.๔ การพิจารณาให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริงแก่บุคลากรที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณและจริยธรรมทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสบุคลากรผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่</p>

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

 (รองศาสตราจารย์ ดร.เสถียร ธีญญศรีรัตน์)
 อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

วินัยและการรักษาวินัย

๑. บุคลากรต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตาม พระราชบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งของสถาบัน โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ
๒. บุคลากรต้องปฏิบัติตามนโยบาย ประกาศ คำสั่ง กฎระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน
๓. บุคลากรต้องสนับสนุนการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
๔. บุคลากรต้องสุภาพเรียบร้อย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา โดยรักษาประโยชน์ของทางสถาบัน
๕. บุคลากรต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่รายงานโดยปกปิดข้อความ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
๖. บุคลากรต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม อุทิศเวลาให้กับทางราชการ ด้วยความอดสุภาพวิริยะ สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ร่วมปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน
๗. บุคลากรต้องตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงานตามข้อปฏิบัติ หรือคำสั่งของสถาบัน
๘. บุคลากรต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว
๙. บุคลากรต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สถาบันกำหนด
๑๐. การลงโทษทางบุคลากรที่กระทำผิด อาจจะกระทำได้อย่างใดอย่างหนึ่ง
 - ๑๐.๑ ไล่ออก
 - ๑๐.๒ ให้ออก
 - ๑๐.๓ เลิกจ้าง
 - ๑๐.๔ ลดขั้นเงินเดือน
 - ๑๐.๕ ตัดเงินเดือน
 - ๑๐.๖ ภาคทัณฑ์
 - ๑๐.๗ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
๑๑. การดำเนินการทางวินัยให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้ปฏิบัติ

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

๑. บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ งดบำเหน็จ ตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภาสถาบัน หรือคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

๒. บุคลากรผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ ปลดออก หรือไล่ออก

๒.๑ กรณี ข้าราชการ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ก.พ.อ. พิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ก.พ.อ. หากผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

๒.๒ กรณี พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

๓. บุคลากรผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์

๓.๑ กรณีข้าราชการร้องทุกข์ต่อสภาสถาบัน

๓.๒ กรณีพนักงานและลูกจ้างร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์

หมายเหตุ : การพิจารณาร้องทุกข์หรือเรื่องร้องทุกข์จะกระทำได้ให้ผู้พิจารณาหรือผู้ร้องทุกข์ถือปฏิบัติได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

ภาคผนวก

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากร และผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับ สภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้องการปฏิบัติ ที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จึงกำหนดประมวลจริยธรรม ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่น ในสถาบันอุดมศึกษานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประมวลจริยธรรมนี้

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่น ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ รักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต พึงปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักวิชาอย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้อง ตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีนัย เป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชน สังคม และ สิ่งแวดล้อม

(๓) กล้ายื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยยึดมั่นในหลักการและถือปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราศจากอคติ กล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ เพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตน

(๔) ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พร้อมอุทิศเวลา แรงกาย และสติปัญญาเพื่อสาธารณประโยชน์ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นหรือสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความอดสาหัส เสียสละ ทุ่มเทศดิปัญญา ความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิต การวิจัย การสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างโอกาสการเข้าถึงการบริการการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยทั่วถึงและเท่าเทียม รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในงานเพื่อให้ก้าวทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคลโดยใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ สภาพทางกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม การศึกษาอบรม หรือการแสดงความคิดเห็นอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่แสดงกิริยา วาจา หรืออาการ ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม หรือด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเหยียดหยาม ล้อเลียน ประชดประชัน หรือดูแคลนผู้อื่น อีกทั้งพึงระมัดระวังไม่ให้ประชาชน ผู้ติดต่อราชการ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าบุคคลอื่นด้วย และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง

(๗) ดำรงตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธาของประชาชน รักษาวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร หมั่นฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของตนให้มีความรอบรู้ในวิชาการและวิชาชีพ หลีกเลี่ยงกระทำการใด ๆ อันนำมาซึ่งเหตุทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ และทางราชการ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ข้อ ๔ หากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษาจริยธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษานี้แล้ว ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นจะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพดังกล่าวด้วย

ข้อ ๕ การจัดทำแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษานี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๖ ให้นำข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ มาใช้บังคับแก่นายกสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการ อนุกรรมการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ผู้บริหาร บุคลากร ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษาด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๗ สถาบันอุดมศึกษาอาจนำประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อกำหนดจริยธรรม หรือคู่มือ ตลอดจนการส่งเสริมพัฒนาและฝึกอบรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เอนก เหล่าธรรมทัศน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ประธาน ก.พ.อ.

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศ ก.พ.อ. ฉบับลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย

ก.พ.อ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภทตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจรบกวนงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (๘) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน

(๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่ำแย่ผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

(๓) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นการผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากร อย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.พ.อ.

ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เพื่อให้ข้าราชการมีความประพฤติดี ดำเนินหน้าที่ สามารถประสานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณเกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน อันจะยังผลให้ผู้ประพฤตินั้นเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยอนุมัติของสภาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ในคราวประชุมครั้งที่ ๖ / ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการทุกระดับชั้นที่ข้าราชการ

ประพฤติผิดจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบัน

ข้อ ๔ จรรยาบรรณต่อตนเองสำหรับข้าราชการ มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้องเหมาะสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันเป็นสำคัญ

(๒) ข้าราชการ.....

- ๒ -

(๒) ข้าราชการพึงใช้วิชาการและวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้แล้วให้พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) ข้าราชการพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยยึดหลักความเสมอภาคและปราศจากอคติใดๆ

(๕) ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

(๖) ข้าราชการพึงปฏิบัติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อสถาบันอย่างเต็มความสามารถ

(๗) ข้าราชการพึงหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆที่จะนำมาซึ่งการเสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ และศักดิ์ศรีของตนและเพื่อนร่วมงาน

(๘) ข้าราชการพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของสถาบันอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน ทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

(๒) ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

(๓) ข้าราชการพึงเป็นมิตรช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) ข้าราชการ.....

- ๓ -

(๕) ข้าราชการพึงละเว้นจากการนำผลงานคนอื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม

(๑) ข้าราชการพึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่ตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆต่อไป

(๒) ข้าราชการพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กับ โดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๗ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ในกรณีที่การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคแรกมิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี และหากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๘ ในกรณีที่ข้าราชการประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจตักเตือนมีคำสั่ง หรือทำทัณฑ์บนตามข้อบังคับนี้

การดำเนินการตามวรรคแรก ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริง และให้โอกาสข้าราชการ ได้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน

ข้อ ๙ การตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนตามข้อบังคับนี้ให้ทำเป็นหนังสือ โดยต้องระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดของการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และต้องให้ข้าราชการลงชื่อรับทราบการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดี.....

- ๔ -

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง
สถาบัน เพื่อวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัย
ตีความและให้ถือว่าคำวินิจฉัยตีความของอธิการบดีเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
นายกสภาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน